

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΖ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 - 2014

Μελέτη Ελληνισμού

Σεμινάριο 12^ο
Πέμπτη 13 Φεβρουαρίου 2014

I**ΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΚΑΙ Η ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ
ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ - ΛΥΚΑΙΑ**

Το δεύτερο μέρος του φετινού Κύκλου των Σεμιναρίων μας είναι αφιερωμένο στην ενδελεχή μελέτη του Θαύματος του Χρυσού Αιώνα, της απόλυτης φανέρωσης του απόλυτου Είναι σε όλη την τελειότητα του Κάλλους της. Συζητούμε ακόμη την μία όψη του κλασσικού θαύματος: τον θρίαμβο του Απόλλωνος. Όπως προανήγγειλα, το σεμινάριο αυτής της **Πέμπτης, 13 Φεβρουαρίου, στις 8.30 το βράδυ** αναδιαρθρώνεται ώστε να αποτελέσει μια ενότητα με την Α΄ Χωρολογική μας Συνάντηση της τρέχουσας περιόδου στην Ανδρίτσaina, στην πρωτοπελασγική Λυκαία. Η ενότητα θα διαρκέσει από Πέμπτη 13 μέχρι Κυριακή 16 Φεβρουαρίου. Θα είναι αφιερωμένη στην Αττική σύγκραση του Ιωνικού ύφους επί Δωρικής μορφοπλασίας. Θα έχουμε στο νου μας να κατανοήσουμε επαρκώς το γιατί η Αθήνα του 5^{ου} αιώνα π.Χ. εξέφρασε την ακμή και πεμπτουσία του κλασσικού Ελληνισμού.

Η θεματική μας θα αρχίσει την Πέμπτη το βράδυ με την βασική έρευνα:

Παρθενών: η Απόλυτη Τελειότητα της Αττικής Σύνθεσης.

Θα συνεχιστεί τις επόμενες ημέρες με το πρόγραμμα της επίσκεψης στην Ανδρίτσaina κατά το επόμενο πρόγραμμα.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΖ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 - 2014

Μελέτη Ελληνισμού

Α' ΧΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

14 – 16 Φεβρουαρίου 2014

Α' ΧΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2013 – 2014:

ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ – ΛΥΚΑΙΑ

Οι παράπλευρες εκδηλώσεις των Σεμιναρίων Ιστορικοφιλοσοφικού Λόγου έχουν τρία σκέλη. Τα Αρχαιοελληνικά Συμπόσια, τις Χωρολογικές μας εκδρομές, και διάφορες ασύντακτες συνάξεις.

Το πνεύμα του Ελληνισμού έχει χώρο φύσεώς του, και κάθε Ελληνικός χώρος έχει το Πνεύμα του. Οι χωρολογικές μας εκδρομές είναι σχεδιασμένα προσκυνήματα για να βιώσουμε και κατανοήσουμε το Πνεύμα τόπων όπου οι νοηματικές γραμμές του πεδίου των φαινομένων πυκνώνουν. Σε τέτοιες τοποθεσίες ενεργούν εστίες βαρύτητας που εκμαιεύουν ιδιαίτερα λαμπερές αποκαλύψεις του Είναι σε φυσικό περιβάλλον, κατάλοιπα μνημεία και ιστορία. Ο χώρος έχει ισχυρό πνεύμα εκεί, που φαίνεται και φαίνει και φωτίζει τους μούμενους, που γυμνώνεται και προσφέρεται και αναρπάζει τους μεμνημένους.

Εγκαινιάζουμε την φετινή σειρά χωρολογικών παρουσιών και εποπτειών μας με επίσκεψη στην περιοχή περί το Λύκαιον όρος, τον Όλυμπο της Πελοποννήσου, την Ιερή Κορυφή της Πελασγικής χώρας, στα σύνορα Αρκαδίας, Ηλείας και Μεσσηνίας. Θα μείνουμε στην Ανδρίτσεινα, Παρασκευή μέχρι Κυριακή, 14 – 16 Φεβρουαρίου.

Σχηματικό Πρόγραμμα Επίσκεψης

Παρασκευή

Μεσημέρι: Αλίφειρα. Ακρόπολη και Ναός της Αθηνάς.
7 – 9.30 μμ. Σεμινάριο σε δύο μέρη, με τους εξής θεματικούς άξονες:

Μορφή και Σύμβολο στον Ναό του Επικουρίου Απόλλωνος

και

Απόλλων Λύκιος και Μέλαινα Δημήτηρ:

Φιγαλία, Θέλπουσα, Τιλφούσα, Δελφοί.

Η Εγκατάσταση του Ολύμπιου στον Τόπο της Χθονιότητας.

Σάββατο

Πρωί: Ναός Επικουρίου Απόλλωνος.
Θα μας παρουσιάσει τον Ναό και τις εργασίες συντήρησης και ανασύλωσης που διενεργούνται ο υπεύθυνος μηχανικός των εργασιών κος Κώστας Παπαδόπουλος.

Μεσημέρι –

Απόγευμα: Φιγαλία και Νέδα. Προσανατολισμός για την πιθανή θέση των ιερών της Ευρυνόμης και της Δήμητρος Μελαίνης.

7 μμ. Ομιλία μου στον Πολιτιστικό Σύλλογο με θέμα:

Λυκαία:

Χώρος, Λατρείες και Ιστορία σε μια

Πρωτοπελσγική Περιοχή της Πελοποννήσου.

Κυριακή

Πρωί:

Λύκαιον όρος. Θέση όπου ετελούντο τα

Λύκαια. Βωμός Διός Λυκαίου.

Θα προσπαθήσουμε να συμπεριλάβουμε στο πρόγραμμα επίσκεψη στην Είρα, οχυρή θέση όπου οι Μεσσήνιοι αντέταξαν την τελευταία άμυνα προς τους Λακεδαιμόνιους κατά τον Β΄ Μεσσηνιακό Πόλεμο.

Λυκόσουρα και Μεγαλόπολη θα δούμε σε άλλη περιήγηση, καθώς και την κοιλάδα του Λουσίου.

***

II

ΓΙΑΤΙ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΠΙΘΗΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ;

Έστω μια κατάσταση θολή, όπου όλα είναι μπερδεμένα, σε καταχνιά, σε απόλυτη σύγχυση, τίποτα ξεκάθαρο, κανένα σαφές περίγραμμα, χωρίς πέρασ, χωρίς όρους και όρια σταθερά και μόνιμα, μια κατάσταση ομιχλώδους αμορφίας, και τερατώδους ασχήμιας, και ανούσιας ακοσμίας.

Και θέλετε να ηχήσει την εναρμόνια προστακτική του ο Λόγος του Κόσμου: Γεννηθήτω Φως και Κάλλος.

Απλούστατο!

Μη προσπαθήσετε να διορθώσετε τα αδιόρθωτα. Μάταια ανοησία!

Εισάγετε σε ένα σημείο του χαοτικού, αδιάρθρωτου συστήματος την δυναμική εστία ενός πεδίου περιδίνησης.

Και ιδού συντετέλεσται: εξ ακοσμίας Κόσμος επεφάνη, εξ αταξίας Μορφή ανέστη, εξ απειρίας Πέρασ ωρίσθη, εν αδιεξόδω Πόρος ευρέθη.

Η μεγαλοδύναμη Δίνη κάνει τα όμοια να συντρέχουν προς τα όμοια απωθώντας τα ανόμοια, και έτσι το άναρθρο σύστημα διαρθρώνεται κατά τάξιν μελών εις οργανικόν όλον.

Ο ΝεοΕλληνισμός διεξέρχεται αυτήν την λυτρωτική διαδικασία. Η Δίνη της Κρίσης έχει απομονώσει το Καθεστώς από την διαμορφούμενη Κοινωνία. Τα αποβράσματα θα εκτιναχθούν από την ένταση της περιφοράς στον εξωκόσμιο Άδη: «και τον αχρείον δούλον εκβάλετε εις το σκότος το εξώτερον - εκεί είναι ο κλαυθμός και ο βρυγγμός των οδόντων».

***

Η Ελλάδα είναι αποτυχημένο Κράτος.

Δεν είναι καν συντεταγμένο Κράτος.

Δεν υπάρχει κράτος δικαίου. Οι νόμοι και οι διατάξεις χρησιμοποιούνται ως μηχανισμός πίεσης, πειθαρχίας και τιμωρίας με επιλεκτική εφαρμογή. Το κανονιστικό πλαίσιο, υπερφορτωμένο μέχρι γελοιότητας για να επιτρέψει αυθαίρετη εφαρμογή επί παντός στόχου, έχει καταντήσει ένας κωμικός παραλογισμός.

Δεν έχουμε Δημοκρατία στον τόπο μας, αλλά άθλια φεουδαρχική ολιγαρχία, με διάτρητο, τώρα καταρρακωμένο, δημοκρατικό μανδύα.

Οι ελευθερίες ποδοπατούνται.

Το εγχώριο Καθεστώς καταπιέζει και απομυζά την Κοινωνία.

Η Δίνη της Κρίσης ξεκαθαρίζει τα πράγματα.

Ξέρουμε τώρα πως στήθηκε και πως λειτούργησε και πως διήρκεσε το Καθεστώς του Ολέθρου.

Στήθηκε από την Ευρώπη και διοικήθηκε και διοικείται από τους ιθαγενείς πιθήκους της Ευρώπης. Τους θαλαμηπόλους και σταυλάρχες και αποχετευτές της Ευρώπης. Την ερμαφρόδιτη ηγετική τάξη, τους μειζοβάρβαρους που δεν είναι ούτε Έλληνες ούτε Ευρωπαίοι.

Λειτούργησε στηριγμένο σε δύο βασικούς πυλώνες. Έναν ατιμωτικό πατριωτισμό της ευρωπαϊκής επαιτείας. Και τον απόλυτο έλεγχο της κρατικής διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα μέσω της επαίσχυντης συστηματικής σύναψης πελατειακών σχέσεων προς την κοινωνία. Στο «Κράτος» του το Καθεστώς συμπεριέλαβε την πολιτική εξουσία, την Δικαιοσύνη, τον Στρατό και τις Δυνάμεις Ασφαλείας, την Εκκλησία, τον επίσημο πνευματικό Κόσμο, τον κύριο τύπο και τα ΜΜΕ, τα μεγάλα έργα. Οι Διοικήσεις και Ηγεσίες όλων αυτών των μερών του «Κράτους» ελέγχονται κεντρικά από το Καθεστώς και υποχρεώνονται να συμπεριφέρονται ως υποτακτικές του. Η κρίση έβγαλε όλο τον βόρβορο στην φόρα.

Πρόκειται φυσικά για κατάφωρη εθνική προδοσία. Τα μέρη αυτά υπάρχουν για να προασπίζονται τα συμφέροντα της χώρας και της κοινωνίας, και όχι για να δουλεύουν υπέρ των ανομιών του Καθεστώτος, για την φεουδαρχική ολιγαρχία.

Τέλος, το Καθεστώς διατηρήθηκε στην ασελγή ζωή του πάλι με ένα δίδυμο εργαλείο.

Αφ' ενός το Καθεστώς εμπέδωσε παντού μια αφύσικη αναξιοκρατία. Στα πολιτισμένα μέρη τηρείται ως επί το πλείστον ο δεύτερος όρος της Αθηναϊκής Δημοκρατίας κατά Περικλή, ότι στα δημόσια αξιώματα και λειτουργήματα ισχύει η αρχή της ικανότητας. Η αντίθεση στην επικρατούσα κατάσταση εδώ δεν θα μπορούσε να είναι οξύτερη. Το Καθεστώς έχει την αρνητική πρωτοτυπία να έχει μεταξύ των μελών των ηγετικών ομάδων του σε όλες τις εκφάνσεις του δημόσιου βίου πολύ χαμηλότερο επίπεδο και στοιχειώδους ακόμη επάρκειας από τον μέσο όρο της στάθμης ικανότητας στην κοινωνία. Και από το άλλο μέρος τα αξιώτερα και χρησιμώτερα τέκνα της Ελλάδας συστηματικά έχουν κρατηθεί εκούσια ή ακούσια στο περιθώριο και ανενεργά στο επίσημο σύστημα.

Αφ' ετέρου, και συναφώς, μαζί με την εμπέδωση συστηματικής αναξιοκρατίας, (προβαινούσης μάλιστα συνεχώς επί τα χείρω λόγω του παγκρατούς νόμου της διαδοχικής υποβάθμισης κατά την αρχή αυτή), **το Καθεστώς «καλλιέργησε» επίσης συστηματική θολούρα** σε όλα τα δημόσια θέματα και σε κάθε πεδίο, πολιτισμό και εξωτερική πολιτική, θρησκευτικά θέματα και οικονομία, παιδεία και κοινωνική πολιτική. Συνεπεία αυτής της προκαλούμενης καθολικής σύγχυσης είναι να μην τίθενται ποτέ σωστά οι ερωτήσεις προς τους μεγάλους αριθμούς. Τέτοιες μεγάλες λάθος ερωτήσεις κολοσσιαίων επιπτώσεων ήταν η διαφορά μεταξύ Καθαρευόντων και Δημοτικιστών, ο Διχασμός και ο Εμφύλιος. Σε λάθος ερώτηση, κάθε απάντηση αποδυναμώνει την κοινωνία και ενδυναμώνει το Καθεστώς.

Καμμία αμφιβολία πια. Η Δίνη της Κρίσης υποχρέωσε το Καθεστώς να φανερωθεί: τι είναι, πως γεννήθηκε, πως λειτούργησε, πως διατηρήθηκε τόσο πολύ τέτοιο χαμένο όργανο της απωλείας που είναι.

Η πρώτη αιτία της σημερινής Καταστροφής συνετράφη από την στιγμή της γέννας του Νεοελληνικού κράτους. Ευρωπαϊκό κράτος στον Ελληνισμό είναι μια αντίφαση. Άρα κάτι αδύνατο, ασύλληπτο. Κοντά δυο αιώνες εκσυγχρονιστικών ασύμβατων ωδήγησαν στον μεγαόλεθρο. Χιλιετία δεν θα ευδώσει το αδύνατο και αντιφατικό. Ο λόγος είναι βαθύτατα πολιτισμικός όπως έχω αναλύσει.

Σημειώστε καλά δε, ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία σεβάστηκε ως επί το πολύ το πολιτισμικό και πολιτικό βίωμα του Ελληνισμού. Πρόχειρα και κατάδηλα σκεφτείτε την Οθωμανική αρχιτεκτονική. Και την αρχή της τοπικότητας και των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που απορρέουν από αυτήν: η κλασική πόλη έδωσε υπό άλλη μορφή τις κοινότητες και τα ποικίλα ειδικά προνόμιά τους, πράγμα που επέτρεψε την διαφοροποίηση και την επιτυχία συνεταιρισμών στα Αμπελάκια και τεχνιτών στα Γιάννενα, οικοδόμων στα Λαγκάδια και πυροτεχνουργών στη Δημητσάνα, γεωκτημοσύνης στην Αχαΐα και ναυτικών στην Ύδρα, βοσκών Βλάχων και περιβολαρέων Λεσβίων – και οι Ικαριώτες είχαν ειδικό καθεστώς.

Δεν ευαγγελίζομαι τοπισωγύρισμα στην κλασική εποχή, ή στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Λέω ότι ο διαχρονικός πολιτικός χαρακτήρας του Έλληνα ταιριάζει σήμερα στις εξελίξεις αιχμής που οδηγούν πέρα από το αυταρχικό, παρεμβατικό και προστατευτικό ευρωπαϊκό κράτος στο ουδέτερο κράτος-πλαίσιο, ανάλαφρο κανονιστικά, περιορισμένο στις αρμοδιότητες, ανίσχυρο στα ιδιωτικά, πανίσχυρο πολιτιστικά και δικαιοκά και στρατιωτικά.

Όταν ο Περικλής ήθελε να επικαλεσθεί και να διεγείρει τον πατριωτισμό των Αθηναίων στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, δεν είχε άλλο αποτελεσματικότερο τρόπο να το κάνει παρά παρακινώντας τους να ερωτευτούν την «Αρχή», την Δύναμη και το Κάλλος, της Πόλης, τις τριήρεις και τον Παρθενώνα. Αυτό τα λέει όλα για μας τους Έλληνες. Η σχέση μας με το κράτος είναι δευτερογενής, και το πρωτογενές μοντέλο της είναι οι ιδιωτικές ατομικές σχέσεις του έρωτα και της φιλίας. Πατριωτισμός για τον Έλληνα είναι να είναι φίλος και ερωτευμένος με ένα δυνατό και όμορφο κράτος του. Δεν έχω καμιά μα καμιά σχέση, ή μάλλον απεχθάνομαι, το διασυρμένο και εξευτελισμένο κράτος του Καθεστώτος, βδελύσσομαι την ασχήμια του. Και αυτό δεν είναι βέβαια με καμιά έννοια δικό «μου».

***

Όλα, είπα, έγιναν διαυγή με την Δίνη. Και αναλύοντας την ακρίβεια της καθαρότητας αυτής ήλθα όμως σε κάτι που εκ πρώτης όψεως παρουσιάζει δυσεπίλυτο δυσκολία. Πως, με αυτόν τον χαρακτήρα του Έλληνα, το Καθεστώς κράτησε τόσο πολύ στον σβέροκο μας, κάνοντας μεν όσα τρισάθλια η ποταπότητά του εξέπτυε, τα οποία παραπάνω περιέγραψα, αλλά επικαθήμενο δε σε ένα τράχηλο που «ζυγό δεν υπομένει». 180 χρόνια δουλείας στην Πιθηκοκρατία είναι πολλά.

Μα ακριβώς αυτό έγινε γιατί ο Έλληνας δεν παίρνει στα σοβαρά εξουσία που δεν του αρέσει. Την παρακάμπτει. Την αγνοεί ή την κοροϊδεύει. Την πλαγιοκοπεί. Για να αντιτεθείς σε κάτι πρέπει να το λογαριάζεις.

Ο Έλληνας περιφρονεί βαθύτατα το άθλιο και αποτυχημένο ΝεοΕλληνικό κράτος του Καθεστώτος.

Δεν είμαστε φίλοι με το ΝεοΕλληνικό κράτος. Τι να ερωτευτούμε σαυτό, την αποκρουστική ασχήμια του στα πολιτιστικά ή την αηδιαστική αδυναμία του στα στρατηγικά;

Όχι τόσο τα χαμερπή τεχνάσματά του, όσο η αηδία μας είναι που κράτησε σα ζωντανό νεκρό το Κράτος του Καθεστώτος. Δεν καταδεχόμαστε να το πάrouμε όχι σαν άξιο αντίπαλο, αλλά ούτε καν στα σοβαρά. Γελάμε με την επίσημη σπουδαιοφάνεια των Πιθήκων του.

Να το πνίξουμε λοιπόν στα γέλια μας.

Γέλως όπως των θεών του Ολύμπου.

Αλλά νυκτί εοικώς. Μετά καθαρμών.

Καιρός είναι.

Για να στήσουμε το δικό μας κράτος όπως το θέλει η ψυχή μας. Όμορφο και δυνατό. Και να το ερωτευτούμε με ελεύθερο Ελληνικό πατριωτισμό.

Γένοιτο.

***

III

Οι συναντήσεις των Σεμιναρίων της κύριας σειράς γίνονται κατά το πρόγραμμα κάθε Πέμπτη στις 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α', 2^{ος} όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.